

Autoriteit Consument & Markt
acm-post@acm.nl

BUITENGAATS C.V.
AMSTELVEENSEWEG 760
1081 JK AMSTERDAM
THE NETHERLANDS
TEL: +31 (0)20 723 0000
INFO@GEMINIWINDPARK.NL
WWW.GEMINIWINDPARK.NL

9 januari 2026

Gemini Offshore Windpark

IBAN: NL34ABNA0500634505
VAT: 82386.98.17.B.01
KVK: 01177150

Zienswijze ACM consultatie vormgeving invoedingstarief

Gemini maakt zich grote zorgen over een mogelijke invoering van een invoedingstarief. Het tarief heeft een aanzienlijke negatieve impact op de businesscase van zowel bestaande (zoals Gemini) als nieuwe zonne- en windprojecten, waardoor het behalen van klimaatdoelen wordt bemoeilijkt en risico's ontstaan voor de leveringszekerheid en geopolitieke afhankelijkheid. Daarnaast leidt het invoedingstarief tot een duurder energiesysteem, met hogere kosten voor industrie en consumenten. Bovendien kan de invoering van een invoedingstarief leiden tot een ongelijk speelveld, zeker wanneer het invoedingstarief niet in lijn is met andere EU-landen en/of er bepaalde groepen invoeders (zoals de invoeders op het net op zee) worden uitgesloten.

De beoogde voordelen blijven bovendien onzeker of beperkt. Het is de vraag of het invoedingstarief daadwerkelijk kostenreflectiever is, terwijl afnemers er in ieder geval niet van profiteren en waarschijnlijk juist hogere energiekosten zullen ervaren. Ook is onduidelijk of en in welke mate het invoedingstarief bijdraagt aan een efficiënter gebruik van de elektriciteitsnetten. Gezien de ontwikkelingen in Nederland in de afgelopen jaren is de verwachting dat het invoedingstarief hiervoor geen aanvullende prikkel meer biedt.

Wij roepen de ACM daarom op om zo snel mogelijk te besluiten af te zien van de invoering van een invoedingstarief in Nederland.

Voor de verdere onderbouwing van deze positie verwijzen wij naar de zienswijze van Holland Solar en NedZero die op 9 januari 2026 met de ACM is gedeeld.

Voor de beantwoording van de 17 vragen gesteld door ACM in de consultatie vormgeving invoedingstarief verwijzen we voor onze positie grotendeels ook naar de zienswijze van Holland Solar en NedZero die op 9 januari 2026 met de ACM is gedeeld. In deze zienswijze geven wij bij vraag 14, 16 en 17 de ACM nog enkele punten mee in aanvulling op en/of afwijking van de zienswijze van Holland Solar en NedZero. Dit lichten wij hieronder verder toe.

Vraag 14. De ACM spreekt in deze paragraaf haar voorlopige voorkeur uit om invoeders op het net op zee niet uit te zonderen van (een deel van) een invoedingstarief. a. Zouden invoeders op het net op zee moeten worden uitgezonderd van (een deel van) een invoedingstarief? Zo ja, van welk deel en waarom? Zo nee, waarom niet? b. In het geval van een uitzondering; waar moeten de kosten van invoeders op het net op zee belegd worden? Kunt u uw antwoord toelichten?

Gemini is het sterk oneens is met de invoering van een invoedingstarief. Echter, als er een invoedingstarief komt, dan is Gemini het met de ACM eens dat de invoeders op het net op zee hiervan niet uitgesloten zouden moeten worden. Als dit wel zou gebeuren dan zou dit een zeer onterecht concurrentievoordeel opleveren voor deze groep van invoeders en dus een ongelijk speelveld creëren en marktverstoringen werken. Dit staat lijnrecht tegenover de missie van ACM.

Dit lichten we graag als volgt toe: Producenten van duurzame energie (bv. zon en wind) hebben geen/nauwelijks marginale kosten. De invoering van een invoedingstarief zorgt voor een enorme stijging van deze marginale kosten, mogelijk met meer dan 7 EUR/MWh (ACM presentatie van 2 juli 2025). In het geval van uitzondering behouden de invoeders op het net op zee, zoals nu, geen of nauwelijks marginale kosten. Dit leidt tot een aanzienlijke verschil in de merit-order en, zoals hierboven al aangegeven, een groot competitief nadeel voor de niet-uitgezonderde invoeders. Dit is voor Gemini volstrekt onacceptabel.

Als er een groep invoeders uitgesloten zou worden, dan zouden dat juist de ronde 1 en ronde 2 offshore wind parken moeten zijn. Deze zijn namelijk zelf verantwoordelijk en dragen de volledige kosten voor (en netverliezen in) de elektrische infrastructuur tussen het offshore windpark en de netaansluiting op land, feitelijk dus een privaat 'net op zee'. In het geval van Gemini betreft dit 'privaat net op zee' 2 hoogspanningsstations op zee, 1 hoogspanningsstation op land, en meer dan 200 km aan exportkabels. Dit vertegenwoordigt een aanzienlijke kostenpost, die juist voor de invoeders op het net op zee niet van toepassing is.

Vraag 16. Zou de ACM een overgangperiode/ingroeipad moeten hanteren bij de invoering van het invoedingstarief? Zo ja, hoe zou dit ingroeipad er uit moeten zien? Welke termijnen zou de ACM bijvoorbeeld moeten hanteren? Zo nee, waarom niet?

Aan de zienswijze van Holland Solar & NedZero voegen we nog de volgende argumentatie toe:

Een invoedingstarief heeft grote gevolgen voor hernieuwbare energieprojecten, waaronder windparken, omdat verreweg de meeste hernieuwbare energieprojecten niet rendabel zijn zonder subsidie. Dat volgt ook evident uit de noodzaak van de SDE(+(+)) regeling, die de 'onrendabele top' compenseert. De SDE(+(+)) betreft echter een omzetsubsidie en niet een winstsubsidie, waardoor nieuwe kostencomponenten zoals een invoedingstarief in de systematiek van de SDE(+(+)) niet gecompenseerd worden. Een invoedingstarief gaat dus ten koste van de winstmarge van dergelijke projecten, en in vermoedelijk veel gevallen zal dit eveneens kunnen leiden tot structurele verliezen. Dezelfde problematiek kan afhankelijk van de vormgeving van het invoedingstarief eveneens gelden voor andere, niet gesubsidieerde producenten zoals de meer recente offshore windparken.

Indien het invoedingstariefbesluit leidt tot onredelijk lage rendementen en zelfs verliezen met faillissementen tot gevolg, is een dergelijk besluit niet 'evenredig' en kan ook niet het resultaat van

een zorgvuldig totstandkomingsproces zijn. Dat zou dan ook strijdig zijn met de evenredige belangenafweging en zorgvuldige totstandkoming die de artikelen 3:2 en 3:4 Awb voorschrijven.

Gemini is van mening dat vóór de ACM besluit een invoedingstarief daadwerkelijk in te voeren, ACM eerst onderzoek moet doen naar de economische gevolgen van de voorgenomen invoedingstariefstructuur voor de verschillende type bestaande projecten. Als daaruit blijkt dat onacceptabele economische gevolgen plaatsvinden, zou een invoedingstarief enkel moeten worden ingevoerd als dat gepaard gaat met ofwel (i) een lang overgangsregime voor bestaande projecten dat deze gevolgen compenseert, ofwel (ii) een compensatieregeling. Hoewel Gemini begrijpt dat niet de ACM maar de politiek besluit over compensatie, kan de ACM wel haar besluit uitstellen tot en afstemmen met een politiek compensatiebesluit. Ook is het wel binnen de bevoegdheid van de ACM om een lang overgangsregime vast te stellen, zodat een invoedingstarief over een periode van 10-20 jaar geleidelijk voor alle nieuwe projecten zou gaan gelden zonder dat bestaande projecten 'onder water' worden gezet.

Vraag 17. De ACM gaat in deze paragraaf in op een eventuele toepassing van een cap of bandbreedte voor de hoogte van het invoedingstarief. a. Zou de ACM een dergelijke cap of bandbreedte toe moeten passen? Zo ja, hoe hoog zou deze dan moeten zijn? Zo nee, waarom niet? b. Is een cap of bandbreedte volgens u verenigbaar met het principe van kostenreflectiviteit? Kunt u uw antwoord toelichten?

Aan de zienswijze van Holland Solar & NedZero voegen we nog de volgende argumentatie toe:

Verordening 838/2010 heeft tot doel dat (i) grensoverschrijdende energiestromen op eerlijke wijze worden vergoed door diegene die overschrijdende energiestromen veroorzaakt (doorvoering van export van elektriciteit door een biedzone naar een andere biedzone en 'loop flows') én dat (ii) de interne markt niet wordt ondermijnd doordat producenten verschillende invoedingstarieven betalen in verschillende lidstaten. Preambule 10 van Verordening (EU) 838/2010 vermeldt daarover:

“De interne markt mag niet worden ondermijnd doordat voor producenten van elektriciteit verschillende tarieven gelden voor de toegang tot het transmissiesysteem. Om die reden moeten de gemiddelde tarieven voor toegang tot het netwerk in de lidstaten binnen een marge worden gehouden die mede waarborgt dat de voordelen van harmonisatie worden verwezenlijkt.”

Door invoedingstarieven te introduceren die zeer significant zijn (meer dan 7 EUR/MWh volgens ACM presentatie van 2 juli 2025), wordt feitelijk de interne markt verstoord, doordat Nederlandse producenten concurrentienadeel ondervinden in hun export naar buurlanden waar concurrent-producenten geen invoedingstarief kennen (waaronder België en Duitsland). Dat is strijdig met de bedoeling van Verordening 838/2010, ongeacht of deze kosten kapitaalkosten zijn die onder de cap vallen of onder 'ondersteunende diensten' of 'systeemverliezen' vallen (Deel B punt 2 van de Bijlage bij Verordening (EU) 838/2010). De kosten die niet onder de cap van Verordening (EU) 838/2010 zou om die reden eveneens beperkt moeten worden tot een bedrag dat evenredig is aan de kapitaalkosten die wél onder de cap vallen.

Dit standpunt vindt bovendien steun in artikel 3 lid 1 van de Elektriciteitsrichtlijn (EU) 2019/944, welke bepaling voorschrijft dat nationaal recht geen onnodige belemmering vormt voor

grensoverschrijdende handel in elektriciteit: *“De lidstaten zorgen ervoor dat hun nationale recht geen onnodige belemmering vormt voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit, deelname van de consument, onder meer door middel van vraagrespon, investeringen in, met name, kwetsbare en flexibele energieproductie, energieopslag, of de ontwikkeling van elektromobiliteit of nieuwe interconnectoren tussen lidstaten, en zorgen ervoor dat de elektriciteitsprijzen in overeenstemming zijn met de feitelijke vraag en het feitelijke aanbod.”*

Dat betreft op grond van de elektriciteitsrichtlijn eveneens een doel van de ACM zelf (artikel 59 sub b): *“Bij de uitvoering van de in deze richtlijn omschreven reguleringsstaken neemt de regulerende instantie, in nauw overleg met de andere betrokken nationale instanties, waaronder de mededingingsautoriteiten, alsook instanties, met inbegrip van regulerende instanties, van naburige lidstaten en, in voorkomend geval, naburige derde landen, en zonder dat wordt geraakt aan hun bevoegdheden, alle redelijke maatregelen om de volgende doelstellingen te bereiken binnen het kader van haar taken en bevoegdheden zoals vastgesteld in artikel 59:*

[...] b) de ontwikkeling van door concurrentie gekenmerkte en goed functionerende regionale, grensoverschrijdende markten binnen de Unie met het oog op het bereiken van de onder a) genoemde doelstelling; [...]”

Gemini is van mening dat het invoeren van een invoedingstarief met dergelijke grote impact op de grensoverschrijdende handel niet een kwestie is waar de ACM zelfstandig een besluit over zou moeten nemen. In plaats daarvan zou de ACM in deze grensoverschrijdende kwestie moeten samenwerken met de andere regulerende instanties (zoals ook de taak is van de ACM op grond van artikel 59 lid 1 sub f van de Elektriciteitsrichtlijn 2019/944), en enkel een invoedingstarief invoeren als dit gelijktijdig met alle buurlanden zodat de interne marktverstoring minimaal blijft.

Gemini maakt zich grote zorgen over een mogelijke invoering van een invoedingstarief. Wij stellen dat de nadelen van het invoedingstarief veel groter zijn dan de mogelijke voordelen die het met zich meebrengt. Wij roepen de ACM daarom op om zo snel mogelijk te besluiten af te zien van de invoering van een invoedingstarief in Nederland.

Met vriendelijke groet,

Namens Buitengaats C.V. en ZeeEnergie C.V.

Vertegenwoordigd door Buitengaats Management B.V. en ZeeEnergie Management B.V.

██████████
████████████████████

██████████
████████████████████

██████████
████████████████████